

Az én asztalom - Az „58-as” kisvendégl?

2009 május 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Ifjúkoromban, amikor még egy-egy nagy film felforgatta a világot – Fellini, De Sica, Antonioni, Bergman, a francia újhullám (egyébként ez volt, pártállam ide, pártállam oda, a magyar film világhírré szert tett virágkora is) –, az egyik legnagyobb filmélményem volt Truffaut remeke, a 451 Fahrenheit.

Ez a szám azt a hőfokot jelöli, amikor a papír, tehát a könyv is, lángra lobban. A riasztó és zseniális film egy diktatórikus szupercivilizációt ábrázol, melyben az irodalom, a könyv a múlt szigorúan tiltott terméke. És ha nyomozás vagy feljelentés következtében valakinek a lakásában a hatóság könyvet fedez fel, a kommandó lángszóróval felégeti a kultúrának e maradék mótelyét. A film befejezése hátborzongató: egy megszűnő, semmibe vesző villamos pálya után következik rejtélyes erdő, melyben magányos számzöttek sétálgatva memorizálják és mormolgatják a világirodalom remekait, hogy a tiltott és elégetett könyvek után is megmaradjanak. Egy él? könyvtár utolsó mohikánjai.

Volt egy legendás villamosjárat Budán, az 58-as, mely 1896 óta járt a Zugligeti úton végállomásáig, egy szurdokszerű völgyig, a Svábhegy tövében. Valamikor régen megszüntették ezt a járatot. Pedig a történelmi villamosjáratokat védeni kellene. Elképzelhetetlen, hogy mondjuk a 6-os nem a hagyományos körüti vonalon jár. „7-re ma várom a Nemzetinél, ott, ahol a 6-os megáll” – habár ebben a történetben a legképtelenebb, hogy ez a Blaha Lujza téri, 1964-ben felrobbantott csodálatos régi Nemzeti Színházra volt értendő. (Ugyanilyen történelmi villamos volt a Hidegkútig járó 56-os, melyből nemrég, számomra elfogadhatatlanul, 61-es lett.)

Az 58-as sínjei sokáig mintegy a semmibe veszttek, egy gyönyörű faszerkezetes, XIX. századi, üresen pusztuló váróteremben. Valahányszor erre jártam, eszembe jutott a 451 Fahrenheit, a világvégén sétálgató utolsó kultúreemberekkel. De nem csak rám hatott így. Felejthetetlen mesterem és költőbarátném, Nemes Nagy Ágnes utolsó verseinek egyike, a Villamosvégállomás arról tanúskodik, hogy őt is megfogta ez a hangulat. Pár sor a hosszú költeményből: „Ez mindig furcsa hely volt. A villamos befutott egy völgytorokba, ment, ment, egyre szűkülő úton, aztán szemből is felszökött a hegyfal, s a villamos megállt. Katlan. Fokozhatatlan végállomás. (...) Az állomásépület favázás. Cifrázatok, vasrács sárgára festve; századvégi öntöttvas-líra. Intim, viktoriánus kis végállomás.”

A világvége ritkán szokott feltámadni. Itt feltámadt. Az elragadó szurdokban gubbasztó állomásépületet régi szépségében rendbe hozták. Fedett verandával kiegészítették, és megnyílt az „58-as” kisvendéglő. Régi képekkel, dokumentumokkal, tárgyakkal. Deklarált filozófiája szerint célja nem az elegancia (abból már van elég), itt a hangsúly a családi hangulaton, a jóleső régimódiságon, az egyszeri, de ízes házi konyhán van. A megejtő ódonságra utal, hogy el?tte télen fellocsolt jégpálya m?ködik (mint valaha minden iskolaudvarban), és a zugligeti környék fölfedezte magának ezt az élett?l nyüzsg? menedékhelyet. A korcsolyázók lillahagymás kacsaszíros kenyeret, palacsintát, forró fánkot ehetnek; a nem korcsolyázó szül?k pedig a száletli padjain üldögélve és diskurálva forralt bort kortyolgatva várhatják, amíg a gyereksereg a jégen kitombolja magát. De be lehet ülni télen-nyáron a kisvendégl? barátságos belsejébe is, ahol jóíz?en megebédelhetünk-vacsorázhatunk. Semmi különlegesség nem kapható, de ami van, az hamisítatlan házi konyha. Mint például a füstölt csülkös bableves, csirkepaprikás házi nokedlivel, Erzsi néni töltött káposztája, esetleg el?ételnek egy sült gomolya tökmagos zöldsalátával. ?si kedvencem, a házi mákos guba zárhatja a nagymamás lakomát.

Tehát van feltámadás. A vakvágányon is születhet új élet.

Görgy Gábor, fn.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
